

**Fakulta životního
prostředí**

TEMATICKÉ OKRUHY

ke státním závěrečným zkouškám
v navazujícím magisterském studijním programu

REGIONÁLNÍ ENVIRONMENTÁLNÍ SPRÁVA – program

2024

PŘEDMĚTY STÁTNÍ ZÁVĚREČNÉ ZKOUŠKY

I. POVINNÉ PŘEDMĚTY:

1. EIA
2. EKONOMIKA VEŘEJNÉ SPRÁVY A VEŘEJNÉ FINANCE

II. VOLITELNÉ PŘEDMĚTY:

3. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ ČR A EU
  4. TECHNOLOGIE VYUŽITÍ ODPADŮ
  5. PRÁVO A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ
  6. VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ A OCHRANA VOD
  7. ÚZEMNÍ A KRAJINNÉ PLÁNOVÁNÍ
-

TÉMATICKÉ OKRUHY

I. I. EIA

1. Úvod do problematiky posuzování vlivu na ŽP, historie posuzování, základní rozdíly mezi strategickou a projektovou úrovní posuzování (z hlediska předmětu posuzování, přístupu, rozsahu a detailu posuzování), definice, respektive popis základní dimenze SEA a EIA).
2. Rozhodovací proces v kontextu životního prostředí, základní definice a popis jednotlivých fází, popis vazeb mezi jednotlivými fázemi Rozhodovacího procesu a mezi strategickou a projektovou úrovní Rozhodovacího procesu.
3. Plánovací proces neboli proces přípravy/formulce strategických dokumentů, stručná definice, jednotlivé principy Plánovacího procesu, zejména princip Integrace politik, fáze Plánovacího procesu.
4. Evaluace strategických dokumentů, předběžná, průběžná následná, popis vazeb mezi evaluacemi, Plánovacím procesem a procesem SEA.

5. Legislativní vymezení procesu SEA, předmět a způsob posuzování vlivů koncepce na životní prostředí.
6. Jednotlivé fáze procesu SEA, oznámení, zjišťovací řízení, návrh vyhodnocení a koncepce, stanovisko k návrhu koncepce, role příslušného úřadu a všech ostatních stakeholderů (předkladatele, dotčených úřadů, dotčených územních samosprávných celků, orgánů ochrany přírody, veřejnosti a nevládních organizací).
7. Přílohy zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění, vztahující se k procesu SEA jejich náležitosti a stručný popis jejich aplikace.
8. Legislativní vymezení procesu EIA, předmět a způsob posuzování vlivů záměru na životní prostředí.
9. Jednotlivé fáze procesu EIA, oznámení, zjišťovací řízení, dokumentace, posudek, stanovisko k posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí, role příslušného úřadu a všech ostatních stakeholderů (oznamovatele, dotčených úřadů, dotčených územních samosprávných celků, orgánů ochrany přírody, veřejnosti a nevládních organizací).
10. Přílohy zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění, vztahující se k procesu EIA, jejich náležitosti a stručný popis jejich aplikace.
11. Možnosti participace jednotlivých stakeholderů jak v rámci strategické, tak projektové úrovně posuzování, možnosti a způsoby spolupodílení se na rozhodování.
12. Post-projektové analýzy v rámci procesu EIA, základní definice, jednotlivé úrovně EIA PPA vztah EIA PPA k procesu EIA.

Studijní podklady:

- Zákon č. 100 ze dne 20. února 2001 o posuzování vlivů na životní prostředí o změně a doplnění dalších zákonů, v platném znění.
- ŘÍHA, J., 2001 Posuzování vlivů na životní prostředí. Metody pro předběžnou rozhodovací analýzu EIA. Praha, Vydavatelství ČVUT, 477 s.
- Tuháček, M., Jelínková, J., a kol. 2015. Právo životního prostředí. Granada Publishing, a. s.
- Studijní materiály k předmětu dostupné na <http://moodle.czu.cz>
- Terivel, R., 2010 Strategic Environmental Assessment in Action. London, Earthscan, 366 s.

Evropské krajinné politiky

1. Evropské krajinné politiky jako nástroje ochrany, péče a tvorby životního prostředí.
2. Stručný přehled pojmů a principů.
3. Monitoring a post-projektová analýza krajinných politik.
4. Přehled vývoje tvorby a uplatňování krajinných politik.
5. Institucionální zabezpečení.
6. Legislativní prostředí a nástroje.
7. Ekonomické a plánovací nástroje.
8. Budoucnost a možnosti krajinných politik s ohledem na plánované institucionální a legislativní změny Evropské unie.
9. Klíčové problémy ochrany životního prostředí a rozvoje regionů a možnosti řešení prostřednictvím krajinných politik.
10. Regionální politika a její nástroje tvorby a ochrany životního prostředí.
11. Zemědělská politika a její nástroje tvorby a ochrany životního prostředí.
12. Další politiky (doprava, strukturálně nerozvinuté oblasti) a jejich nástroje tvorby a ochrany životního prostředí.

Studijní podklady:

- Bílá kniha o budoucnosti Evropy.
  - Zelená dohoda pro Evropu.
  - Strukturální a investiční fondy EU v ČR (Dohoda o partnerství, OPŽP, OPD, IROP).
  - Strategie EU pro přizpůsobení se změně klimatu.
  - 7. a 8. akční program pro životní prostředí EU.
  - nařízení o strategických plánech SZP.
  - nařízení, kterým se mění nařízení o společné organizaci trhů se zemědělskými produkty, o režimech jakosti a o opatřeních pro vzdálené regiony.
  - horizontální nařízení o financování, řízení a sledování SZ.
-

I. II. EKONOMIKA VEŘEJNÉ SPRÁVY A VEŘEJNÉ FINANCE

1. Postavení veřejného sektoru v národním hospodářství. Zdůvodnění existence veřejného sektoru v tržní ekonomice z hlediska ekonomického uspokojování potřeb. Struktura a rozsah veřejného sektoru. Faktory ovlivňující strukturu a rozsah veřejného sektoru.
2. Ekonomické odůvodnění existence vlády a její dřívější názory. Pareto – efektivní ekonomika. Důvody zásahu státu do ekonomiky.
3. Funkce veřejného sektoru (alokační, distribuční, stabilizační, regulační, stimulační, kontrolní).

4. Veřejná volba jako nástroj rozhodování ve veřejném sektoru – podstata, formy veřejné volby, základní postupy a problémy veřejné volby.
5. Veřejné statky – charakteristika, klasifikace veřejných statků (čistě veřejné statky, částečně veřejné statky, veřejně poskytované soukromé statky), podmínky efektivní nabídky veřejných statků, nástroje přidělování veřejných statků, problém jednotné spotřeby.
6. Veřejné výdaje – financování dělitelných a nedělitelných veřejných projektů, hodnocení efektivnosti veřejných projektů a jejich problémy, příčiny růstu veřejných výdajů.
7. Státní rozpočet – vymezení pojmu, rozpočtové zásady a pravidla. Funkce státního rozpočtu.
8. Příjmy a výdaje státního rozpočtu a jejich členění, faktory ovlivňující příjmy SR.
9. Vztah příjmů a výdajů státního rozpočtu, přístupy k otázce vyrovnanosti státního rozpočtu, možnosti řešení deficitu státního rozpočtu. Státní dluh – příčiny, posuzování velikosti, dopady státního dluhu na ekonomiku země. Řízení státního dluhu.
10. Rozpočtová soustava. Rozpočtový proces, rozpočtová skladba. Modely soustav rozpočtů – zásady fiskálního federalismu. Rozpočty měst a obcí – struktura jejich příjmů a výdajů.
11. Daňové příjmy územních rozpočtů (zásady zdaňování, kategorie příjmů, daně a poplatky plynoucí do municipálních rozpočtů).
12. Nenávratné příjmy územních rozpočtů (dotace – kapitálové, běžné, vlastní nedaňové příjmy, uživatelské poplatky, příjmy z mimorozpočtových fondů, sdružování finančních prostředků). Návrátne příjmy územních rozpočtů (úvěr, komunální dluhopis, směnka – charakteristika, použití).
13. Výdaje územního rozpočtu.
14. Základy daňové teorie. Daňové principy. Princip spravedlnosti ve zdanění. Efektivnost zdanění. Daňové břemeno a mrtvá váha. Daňová distorze.
15. Sociální politika a sociální zabezpečení.
16. Charakteristika krajů a obcí – základní vymezení, úkoly zabezpečované kraji a obcemi, přenesená a samostatná působnost obce.
17. Charakteristika struktury územních samospráv v ČR, modely fiskálního federalismu, problematika rozpočtového určení daní, transformace územní veřejné správy po roce 1989.
18. Rozpočet Evropské Unie – příjmy a výdaje. Rozpočtový proces.

Studijní podklady:

- Bailey, S.J. (2004): Veřejný sektor – teorie, politika a praxe. Eurolex Bohemia, s. r. o., ISBN: 80-86432-61-0.
- GRUBER, J. Public finance and public policy. New York: Worth Publishers, 2016. ISBN 978-1-4641-4333-5.
- Hamerníková, B. (2017) Veřejné finance – vybrané problémy. Praha: Wolters Kluwer, 164 s. 978-80-7552-577-2.
- Krbová, J. (2017) Strategické plánování ve veřejné správě. Praha: Wolters luwer, 144 s. 978-80-7552-587-1.
- Krebs, V. (2007): Sociální politika, ASPI. ISBN – 978-80-7357-276-1.
- Marková, H. (2000): Finance obcí, měst a krajů, Nakladatelství Orac, s. r. o., Praha. ISBN 80-86199-23-1.
- Peková, J. (2004): Hospodaření a finance územní smaosprávy. Management Press, Praha. ISBN 80-7261-086-4.
- Peková, J., Jetmar, M. a Toth, P. (2019) Veřejný sektor, teorie a praxe v ČR. Praha: Wolters Kluwer, 784 s. ISBN 978-80-7598-209-4.

- Pospíšil, R. a Žufan, P. (2019) Ekonomika veřejných rozpočtů. Praha: Professional Publishing, 264 s. ISBN 978-80-88260-32-5.
  - Provozníková, R. (2015): Financování měst, obcí a regionů: teorie a praxe 3. aktualizované a rozšířené vydání. Praha: Grada. ISBN 978-80-247-2097-5.
  - STIGLITZ, J. a ROSENGARD, J. (2015) Economics of the Public Sector, 4th edition, W. W. Norton & Company.
  - Široký, J. (2003): Daňové teorie s praktickou aplikací. C.H.Beck. ISBN. 80-7179-413-9.
  - Špalek, J. 2011. Veřejné statky Teorie a experiment. Praha: C. H. Beck, 2011. str. 204. 978-80-7400-353-0.
  - Vodáková, J. a kol. (2013) Nástroje ekonomického řízení ve veřejném sektoru. Praha: Wolters Kluwer, 208 s. 978-80-7478-336-4
-

II. III. ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ ČR A EU

1. Životní prostředí ČR v podmínkách EU, indikátory hodnocení stavu životního prostředí, sektory a životní prostředí
2. Globální kontexty. Prioritní oblasti environmentální politiky, Aktivity ČR a EU v prioritních oblastech
3. O vzduší a životní prostředí – monitorování stavu znečištění ovzduší. Emise, imise. Rizikové kontaminanty. O vzduší a klima v evropském a globálním kontextu.
4. Voda a životní prostředí Spotřeba vody v ČR. Vodní hospodářství a jakost vody v evropském kontextu.
5. Půda a životní prostředí - (úrodnost půd, nejvýše přípustné obsahy škodlivin v půdě, eroze (vodní větrná). Fragmentace krajiny. Půda a krajina v evropském kontextu
6. Ekologické zemědělství – podíl ekologicky obhospodařované zemědělské půdy v ČR a EU. Charakteristiky ekologického zemědělství, hodnocení, perspektivy.
7. Cizorodé látky v životním prostředí, kontaminující látky, prioritní kontaminanty (toxické minerální látky, radioaktivní izotopy, mykotoxiny, mikrobiální toxiny halogenované organické sloučeniny),
8. Biocidy a životní prostředí – základní pojmy, rezistence, perzistence, ochranná lhůta, etiketa, vlastnosti, formulace, kombinace, kompatibilita, toxicita, registrace. Spotřeba – srovnání ČR a EU.
9. Chemické a fyzikální aspekty životního prostředí, základy toxikologie, nakládání s chem. látkami, chemické karcinogeny, mutagenní a teratogenní látky, Ekotoxikologie. hluk vibrace, záření
10. Prostředí a zdraví monitorování zdravotního stavu obyvatel ČR ve vztahu k ŽP.
11. Potraviny, kvalita, přídatné látky (aditiva), jejich úloha v potravinách a jejich zdravotní rizika, kontaminace potravin. Předpoklady pro potraviny 2070
12. Havárie a životní prostředí,

13. Základní principy, likvidace havárií.

Studijní podklady:

- MŽPČR: Zpráva o životním prostředí ČR 2021, 2022 (<http://www.cenia.cz>,<http://www.mzp.cz>).
- Polášková et al., 2011. Úvod do ekologie a ochrany životního prostředí. UK Praha.
- Wittlingerová, Z., Jonáš, F. 2004. Ochrana životního prostředí. ČZU Praha ISBN 80-213-0754-4.
- Dirner, V. et al., 1997. Ochrana životního prostředí Základy, plánování, technologie, ekonomika, právo a management. MŽP Praha, VŠB – TU Ostrava, Praha, 333 s.

Literatura doporučená:

- Prokeš J. et al. (2005): Základy toxikologie. UK Praha.
  - Peterka V. et al. (2012): Česká společnost rostlinolékařská. Příručka pro zacházení s přípravky na ochranu rostlin.
  - Hák T. et al. (2015): Environmentální bezpečnost. Ekopres 978-80-87865-19-4.
  - Bencko V. et al. (1995): Toxické kovy v životním a pracovním prostředí člověka. Grada.
  - Velíšek J. et al. (2002): Chemie potravin 3. OSSIS Tábor.
  - Remtová K. (1996): Trvale udržitelný rozvoj a strategie ochrany ŽP. MŽP a VŠB – TU Ostrava. E.
  - Šolcová O, Matějková M (2017) :Není éčko jako éčko
  - AV ČR edice Strategie AV21 Potraviny pro budoucnost.
-

II. IV. TECHNOLOGIE VYUŽITÍ ODPADŮ

1. Definice pojmů v oblasti odpadového hospodářství, zákon o odpadech, trendy odpadového hospodářství v ČR a EU, hierarchie nakládání s odpady, oběhové hospodářství.
2. Kategorizace odpadů, katalog odpadů, komunální odpad a jeho základní fyzikálně – chemické charakteristiky.
3. Plány odpadového hospodářství, plány prevence vzniku odpadu, Směrnice EU 1999/31/EC o skládkování.
4. Shromažďování odpadů, systémy sběru recyklovatelných složek, systémy sběru NO, zpětný odběr výrobků.
5. Nakládání s obaly, obalová společnost EKO-KOM, princip spolupráce obalové společnosti s městy a obcemi v ČR, zelený bod.
6. Princip donáškového a odvozového způsobu sběru a svozu odpadů, výhody a nevýhody řešení, technologické prvky uvedených systémů. Integrované systémy nakládání s odpady (základní pojmy, prvky, cílové skupiny, nástroje, indikátory ISNO).
7. Úprava komunálního odpadu, principy drcení, prosévání, magnetického třídění, vzduchového třídění odpadů a ostatní principy separace.
8. Nakládání s biologicky rozložitelnými odpady – základní technologie pro využití BRO a BRKO (kompostování, anaerobní digesce, MBÚ), související legislativa, normy.
9. Kompostování odpadů, základní kompostovací technologie, suroviny v kompostových zakládkách, průběh kompostování (doba, sledované veličiny), hodnocení kvality vyzrálých kompostů, využití kompostů.

10. Spalování a energetické využití odpadů, (spalovací proces, proces nakládání s odpady vznikajícími po spalování a tepelném zpracování komunálního odpadu).
11. Skládání odpadů (typy skládek, přijímání odpadů na skládky, technologie ukládání odpadů na skládky).
12. Skládání odpadů, ochranné systémy skládek S-OO, funkce a technické provedení uvedených ochranných systémů.
13. Rekultivace skládek, způsoby a technické provedení rekultivací.
14. Technika využívaná při nakládání s odpady, svozové vozy, vzduchové a vodní dopravní systémy, technika používaná na skládkách odpadů.

Studijní podklady:

- KURAŠ, M.: Odpady a jejich zpracování, Ekomonitor 2014. ISBN:978-80-86832-80-7.
- HŘEBÍČEK, J. a kol., 2009: Integrovaný systém nakládání s odpady na regionální úrovni, Litera, ISBN: 978-80-85763-54-6.
- KOČÍ, V., 2009: Posuzování životního cyklu – LCA. Ekomonitor 2009, ISBN:978-80-86832-42-5.
- ALTMANN, V., VACULÍK, P., MIMRA, M., 2010: Technika pro zpracování komunálního odpadu – Monografie. Praha, Powerprint 120 s., ISBN 978-80-213-2022-2.
- ALTMANN, V., RŮŽIČKA, M., 1996: Technologie a technika skládkového hospodářství. Vysoká škola báňská, Technická univerzita Ostrava, svazek 8, 82 str. ISBN 80-7078-255-9.
- Zákon č.541/2020 Sb., o odpadech a prováděcí předpisy v posledním znění
- Plán odpadového hospodářství ČR (Nařízení vlády č.352/2014 Sb., o POH pro období 2015–2024)
- Plán prevence vzniku odpadu ČR
- NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1357/2014 (hodnocení nebezpečných vlastností odpadů)
- KURAŠ, M., DINER, V., 2007: Modul 6: Odpadové hospodářství, Výukový program: Environmentální vzdělávání, ESF v ČR a VŠB.

II. V. PRÁVO A ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

1. Právní nástroje ochrany životního prostředí.
2. Vlastnictví a ochrana životního prostředí.
3. Deliktní odpovědnost v ochraně životního prostředí.
4. Odpovědnost za ztráty na životním prostředí.
5. Orgány státní správy ochrany životního prostředí a stráže.
6. Principy práva životního prostředí.
7. Hlavní mezinárodní konference OSN o životním prostředí.
8. Mezinárodní úmluvy v ochraně životního prostředí.
9. Unijní právo životního prostředí.
10. Obecná ochrana ovzduší.
11. Ochrana ozónové vrstvy Země.
12. Ochrana klimatického systému Země.
13. Ochrana vody.
14. Ochrana zemědělské půdy.
15. Ochrana lesa.
16. Obecná ochrana přírody a krajiny.

17. Speciální ochrana přírody a krajiny – druhová.
18. Speciální ochrana přírody a krajiny – územní.
19. Právní úprava nakládání s odpady.
20. Ochrana rostlinstva a živočišstva.

Studijní podklady:

- Damohorský Milan a kolektiv. Právo životního prostředí. 3. vydání, C. H. Beck. Praha. 2010
- Damohorský Milan, Drobník Jaroslav, Franková Martina, Sobotka Michal, Stejskal Vojtěch, Žáková Karolína. Sbíрка praktických příkladů z práva životního prostředí. 2. vydání. Wolters - Kluwer ČR. Praha. 2010.

Úplná znění předpisů:

- ÚZ č. 1512/2023 – Zemědělství, Vinařství, Lesnictví, Myslivost, Rybářství, Ochrana zvířat
- ÚZ č. 1503/2022 – Životní prostředí
- ÚZ č. 1544/2023 – Nový stavební zákon

II. VI. VODNÍ HOSPODÁŘSTVÍ A OCHRANA VOD

1. Úloha vodního hospodářství (složky vodního hospodářství, etapy vývoje v ČR).
Hlavní uživatelé vod, nakládání s vodami a jejich ochrana.
2. Plánování v oblasti vod (v oblasti ochrany vod a vodních zdrojů a v oblasti protipovodňové aktivity), systém vodních útvarů povrchových a podzemních vod, jejich členění a význam, monitoring.
3. Hydrologický cyklus (vodní bilance, bilance oběhu vody, složky oběhu vody, hydrologická bilance, vodohospodářská bilance, hydrologický rok, hydrologická povodí).
4. Legislativa EU ve vodním hospodářství (Rámcová směrnice vodní politiky 2000/60/ES, navazující směrnice EU).
5. Legislativa ČR ve vodním hospodářství (Zákon č. 254/2001 Sb., v platném znění, zákon č. 274/2001 Sb., v platném znění, navazující legislativa a vyhlášky a podzákonná legislativa, technické normy vodního hospodářství).
6. Organizace ve vodním hospodářství (výkon státní správy, vodoprávní úřady, správa vodních toků, správa vodovodů a kanalizací).
7. Ochrana vodních zdrojů (chráněné oblasti přirozené akumulace vod, ochranná pásma vodních zdrojů – u nádrží, vodních toků, podzemní vody).
8. Hydrologické extrémy (povodně, sucho, související právní předpisy, QN, Qm, opatření).
9. Charakter znečištění vod (podle charakteru transportu znečišťujících látek – bodové, difúzní, plošné).

10. Hlavní typy znečištění vod (anorganické, organické, mikropolutanty).
11. Eutrofizace povrchových vod (příčiny, důsledky, ochrana proti eutrofizaci).
12. Vodohospodářské služby (prvky umělého koloběhu vody).
13. Centralizovaný způsob nakládání s odpadními vodami (soustavy a systémy stokových sítí, objekty na stokové síti, význam odlehčovacích komor).
14. Čištění odpadních vod (aktivace, biofiltry, kořenové čistírny, zemní filtry, anaerobní čištění).
15. Decentrální systém nakládání s odpadními vodami (DČOV, KČOV, bezodtoká jímka na vyvážení).
16. Hospodaření s dešťovými a šedými vodami (legislativní souvislosti, opatření).

Studijní podklady:

- Kos, Z., Říha, J., 2000: Vodní hospodářství 10. Skripta. ČVUT, Praha, 142 s.
- Krejčí, V. a kol., 2002: Odvodnění urbanizovaných území – koncepční přístup. Noel 2000, Brno, 562 s.
- Pitter, P., 2009: Hydrochemie. Vydavatelství VŠCHT Praha, 579 s.
- Říha, J., Julínek, T., Čejp, J., 2008: Rizika ve vodním hospodářství. Econ, Brno, 542 s.
- Synáčková, M., 2014: Základy vodního hospodářství. Elektronické učební texty FŽP ČZU, Praha 96 s.
- Vítek, J., Stránský, D., Kabelková, I., Bareš, V., Vítek, R., 2015: Hospodaření s dešťovou vodou v ČR. 01/71 ZO ČSOP Koniklec, Praha, 127 s.
- Zákon č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, v platném znění.
- Zákon č. 274/2001 Sb., o vodovodech a kanalizacích pro veřejnou potřebu a o změně některých zákonů, v platném znění.
- Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/60/ES ze dne 23. října 2007 o vyhodnocování a zvládnání povodňových rizik

II. VII. ÚZEMNÍ A KRAJINNÉ PLÁNOVÁNÍ

KRAJINNÉ PLÁNOVÁNÍ

1. Struktura krajiny (základní skladebné součásti krajiny, celková struktura krajiny, základní charakteristiky krajinné makro- a mikrostruktury).
2. Podklady pro krajinné plánování (příklady, využití).
3. Ekologické sítě (definice, význam, příklady, ÚSES – definice, skladebné součásti, uplatnění ÚSES v různých formách krajinného plánování).
4. Krajinných ráz – podklady, teoretická východiska, principy hodnocení a ochrany
5. Historický vývoj krajiny, ochrana historických krajinných prvků a struktur v rámci krajinného plánování.
6. Sledování změn v krajině, mapové podklady, letecké snímky, dálkový průzkum Země.
7. Zákon o ochraně přírody a krajiny (druhá ochrana a obecná ochrana přírody a krajiny včetně VKP, zvláště chráněná území).

Studijní podklady:

- FORMAN, R. T. T., GODRON, M., 1993: KRAJINNÁ EKOLOGIE. ACADEMIA, PRAHA.
- KOVÁŘ, P., 2012: EKOSYSTÉMOVÁ A KRAJINNÁ EKOLOGIE. KAROLINUM, PRAHA, 89 STR.
- LÖW, J.; MÍCHAL, I., 2003: KRAJINNÝ RÁZ. NAKLADATELSTVÍ LESNICKÁ PRÁCE, KOSTELEC N. Č.L.
- MADĚRA, P., ZIMOVÁ, E., 2005: METODICKÉ POSTUPY PROJEKTOVÁNÍ LOKÁLNÍHO ÚSES. ÚSTAV LESNICKÉ BOTANIKY, DENDROLOGIE A TYPOLOGIE LDF MZLU V BRNĚ A LÖW A SPOL., BRNO.
- PRIMACK, R., KINDLMANN, P., JERSÁKOVÁ, J., 2011: BIOLOGICKÉ PRINCIPY OCHRANY PŘÍRODY. PORTÁL, PRAHA.
- SKLENIČKA, P., 2003: ZÁKLADY KRAJINNÉHO PLÁNOVÁNÍ. NAKLADATELSTVÍ N. SKLENIČKOVÁ, PRAHA.
- ZÁKON Č. 114/1992 Sb., O OCHRANĚ PŘÍRODY A KRAJINY, VE ZNĚNÍ POZDĚJŠÍCH PŘEDPISŮ.

POZEMKOVÉ ÚPRAVY

1. Cíle a formy pozemkových úprav v ČR dle zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech, v platném znění (plné vlastnictví, nevhodné tvary pozemků, vlastník versus uživatel, jednoduché versus komplexní, pozemkové úpravy vyvolané investičními záměry).
2. Uživatelská versus vlastnická fragmentace zemědělské půdy.
3. Katastr nemovitostí (SPI, SGI, obnova KN, princip intabulace).
4. Proces KoPÚ (zahájení řízení, účastníci řízení, obvod pozemkové úpravy, úvodní jednání, sbor zástupců, opatrovník, nároky vlastníků, směna pozemků, přiměřenost při směně pozemků, závěrečné jednání, I. a II. rozhodnutí).
5. Plán společných zařízení (princip polyfunkčnosti, typy opatření – cestní síť, protierozní, vodohospodářská, ÚSES, obsah dokumentace technického řešení, regionální dokumentační komise, schválení PSZ).
6. Finanční zabezpečení PÚ v ČR (národní i evropské).

Studijní podklady:

- DAMOHORSKÝ, M., CHALOUPOKOVÁ, A., KANICKÝ, J., MÜLLEROVÁ, H., SMOLEK, M., SNOPOKOVÁ, T., 2021: Zemědělské právo. Nakladatelství Eva Rozkotová. Beroun.
- MAŽÍN, V. A., 2014: Pozemkové úpravy v kulturní krajině. Západočeská univerzita v Plzni.
- SPÚ, 2021: Koncepce pozemkových úprav na období let 2021-2025.
- SPÚ, 2022: Metodický návod k provádění pozemkových úprav. Odbor metodiky pozemkových úprav SPÚ, Praha.
- SPÚ, 2022: Technický standart dokumentace plánu společných zařízení v pozemkových úpravách. SPÚ, Praha.
- ZÁKON č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úřadech a o změně zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku, ve znění pozdějších předpisů.
- ZÁKON č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů.
- ZÁKON č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů.
- ZÁKON č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- VYHLÁŠKA č. 13/2014 Sb., o postupu při provádění pozemkových úprav a náležitostech pozemkových úprav, ve znění pozdějších předpisů.
- VYHLÁŠKA č. 240/2021 Sb., o ochraně zemědělské půdy před erozí.

ÚZEMNÍ PLÁNOVÁNÍ

1. Cíle územního plánování. Jak jsou tyto cíle uplatňovány v procesech územního plánování.
2. Přehled nástrojů územního plánování, jejich vzájemné vazby.
3. Územní plán – obsah, postup pořizování a zpracování, použití.
4. Regulační plán – druhy, obsah, postup pořizování a zpracování, použití.
5. Dotčené orgány v územním plánování – jejich role v procesu územního plánování, příklady specifických veřejných zájmů, které zastávají.
6. Prosazování ochrany přírody a krajiny jako veřejného zájmu v územním plánování.
7. Regulace funkčního využití krajiny v územních a regulačních plánech. Možnosti propojení pozemkových úprav a regulačního plánu.

Studijní podklady:

- MAIER a kol. 2012: Udržitelný rozvoj území, GRADA Praha.
- Zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů.
- Vyhláška č. 500/2006 Sb., o územně analytických podkladech, územně plánovací dokumentaci a způsobu evidence územně plánovací činnosti.
- Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území.